

Quatre premis per la transformació de la societat

En aquesta edició, el Premi Carles Capdevila s'ha atorgat 'ex aequo' a dues entitats: El Paraigua d'Olot i la Fundació Aspasim de Barcelona, entitats que treballen pels drets de les persones amb problemes de salut mental i discapacitat

ANIOL COSTA-PAU / MARTA RODRÍGUEZ CARRERA / ALBERT RIGOL * OLOT / BARCELONA

01_PREMI **CARLES CAPDEVILA A LA MILLOR INICIATIVA EL PARAIGUA**

Per als pares, veure que un fill té un trastorn de salut mental greu és duríssim. Però encara ho és més no saber com ajudar-lo, sentir-se culpable i carregar un estigma social que no deixa compartir el neguit i les preocupacions. Per intentar revertir aquest doble patiment, fa deu anys un grup de famílies de la Garrotxa van constituir El Paraigua, una associació que dona empara als pares i mares que viuen aquesta situació. "L'objectiu és cuidar el cuidador, així que ens trobem per aprendre a desestressar-nos, a disculpar-nos, a fer les coses que ens poden anar bé i entendre que no ens hem de posar més càrregues de les que ja tenim", explica Anna Rodríguez, vicepresidenta de l'entitat. Com a iniciativa compromesa amb la cura i la millora de la qualitat de vida de les persones, rep el Premi Carles Capdevila 2023.

Formen part de l'associació uns 60 familiars de pacients de salut mental, a més de voluntaris i professionals que complementen la xarxa de suport mutu. Organitzen trobades i dinamitzen activitats, com ara tallers de cuina, artteràpia, exposicions, celebracions i xerrades amb especialistes. Hi participen des de policies fins a metges del SEM. "Quan et diuen que el teu fill té un problema de salut mental, no saps on anar, desconeixes els serveis d'atenció, necessites consells i sentir-te acompanyat", diu Rodríguez.

DAVID BORRAT

A més de construir un nucli de familiars que viuen en primera persona problemes semblants, l'altre gran cavall de batalla d'El Paraigua és lluitar contra l'estigma associat als trastorns mental. S'impliquen en iniciatives de divulgació amb escoles d'Olot, la plataforma Salut Mental Catalunya i empreses de la comarca amb polítiques d'integració.

Dora Miquel, mare d'una noia amb trastorn límit de la personalitat i espectre autista, coincideix a dir que els prejudicis socials paralitzen i són molt angoixants: "Em sentia absolutament incompresa i sola al món, perquè són malalties que estigmatitzen molt, però gràcies a l'associació t'adones que passa el mateix a més gent i que la teva filla no t'està maltractant expressament, sinó que pateix un trastorn". I certifica: "Com a mare, primer et sents molt culpable, penses que no

**Support
 Les famílies
 hi troben
 una ajuda
 per conèixer
 serveis
 i recursos**

has fet les coses bé, que has fallat a la teva filla, cosa que produeix molta angoixa, així que també necessites algú que et cuidi a tu, i El Paraigua ha estat una ajuda increïble, m'han descobert el cel".

El fabulós viatge de l'Elies, escrit per Judith Ferrer Tubau, és una iniciativa de l'entitat. Un relat de fantasia sobre salut mental per a tots els públics que s'està portant a les escoles de la comarca.

03_PREMI **IGNASI PUJOL A LA MILLOR INICIATIVA SOL DAURELLA**

Des del carrer Almogàvers de Barcelona va sortir, l'any 1953, la primera ampolla de Coca-Cola al mercat espanyol. Era el primer pas d'una embotelladora que 70 anys després, a pocs quilòmetres de distància, és capaç de produir en una sola planta 50.000 ampolles en una hora. El que aleshores era Cobega, l'antic gran embotellador espanyol, és ara l'imperi embotellador més gran de Coca-Cola del planeta. Al seu capdavant hi ha la catalana Sol Daurella.

L'actual presidenta de Coca-Cola Europacific Partners va ser guar-

donada amb el premi Ignasi Pujol a la Nit de l'ARA per la seva contribució al foment, la presència i la visibilitat de l'emprenedoria en la societat catalana. Coca-Cola Europacific Partners està present en 29 països i té més de 33.000 treballadors, dels quals 3.000 són a Espanya i 900 a Catalunya.

Tot va començar al carrer Almogàvers de Barcelona, quan Cobega s'encarregava d'elaborar el refresc, embotellar-lo i comercialitzar-lo a Catalunya. En el seu primer any en funcionament, la fàbrica va vendre 800.000 litres d'aquest popular refresc. Ara, la fàbrica de Martorelles, que ocupa 500.000 metres quadrats i té 11 línies de producció, té una capacitat de producció de 870 milions de litres a l'any. Des-

**Líder
 Coca-Cola
 Europacific
 Partners és
 l'embotellador
 més gran
 de la beguda**

prés de fer els primers passos, els diferents embotelladors que hi havia al mercat espanyol es van anar agrupant, fins que el 2013 els set que hi havia en territori espanyol van integrar-se sota la marca Coca-Cola Iberian Partners. Al cap de tres anys va produir-se una nova integració entre aquesta companyia i els embotelladors de l'Europa Occidental, que va donar a lloc a Coca-Cola European Partners. Fa dos anys, el 2021, aquest grup va comprar l'embotellador d'Àsia-Pacífic, Àsia i Indonèsia, i va néixer el que avui es coneix com a Coca-Cola Europacific Partners.

"Estem orgullosos de seguir mantenint el nostre arrelament i compromís local i a la vegada ser una companyia global de begudes

FRANCESC MELCION

**02_PREMI
 CARLES CAPDEVILA
 A LA MILLOR INICIATIVA
 FUNDACIÓ ASPASIM**

Rere la porta de ferro de la casa senyorial de Vallvidrera un crit d'alegria ressona en una habitació, mentre en una altra hi ha algú amb més mal humor. A fora, a l'hort hi ha qui s'esforça per tirar endavant la collita i a la pista de bàsquet un jugador solitari llança la pilota cap a la cistella i, tot i que no l'encerta, somriu en silenci. A la Fundació Aspasim són les 10 del matí i tothom té una feina assignada: els uns aprenent i els altres fent tot el possible perquè aprenguin. Creada al barri del Carmel el 1938 gràcies a la perseverança d'un grapat de famílies per disposar d'una escola per als seus fills amb discapacitat intel·lectual, l'entitat ha estat una de les dues distingides pel Premi Capdevila de l'ARA. Des de llavors, Aspasim ha anat creixent i adaptant-se a les necessitats dels usuaris. De l'escola es va

ampliar a un taller ocupacional per atendre els més grans de 21 anys i, més tard, van incloure també un servei residencial, amb una petita caseta amb quatre places i deu pisos més per a infants i joves. Glòria Escudero havia estat fisioterapeuta abans de dirigir l'escola de l'entitat i no para de saludar i d'interactuar amb els usuaris del centre que passen per davant seu. "Com vas, Lili?", pregunta a una noia de 16 anys que no pot reprimir el riure, mentre una educadora la condueix en una mena de carro, dreta, per alleugerir ossos i musculatura pel fet d'estar lligada a una cadira de rodes. Totes les persones ateses en aquesta casa tenen gran discapacitat intel·lectual, problemes motrius, de conducta, paràlisi cerebral...

A la torre de Vallvidrera s'hi van traslladar el 1985, un altre cop gràcies a l'esforç de les famílies, i en aquests terrenys hi ha una pista esportiva, tallers i fins i tot dues zones d'hort, una de les quals té la plantació alçada, adaptada perquè hi puguin treballar les persones que van

amb cadira de rodes. "Això és la inclusió", assenyala Escudero. La inclusió és també una altra de les potes importants de la feina d'Aspasim. Per poc que es pugui, es prima que les criatures vagin a una escola ordinària, però de vegades la discapacitat o les cures constants que requereixen ho fa impossible.

**Inclusió
 Tenen
 una escola
 especial i a
 més treballen
 amb escoles
 ordinàries**

"Pot ser que en algun cas no s'adaptin als estímuls d'una classe i en uns altres, en canvi, només de trobar-se amb nosaltres ja són feliços i aprenen el que aprenen", apunta Escudero. Professionals de l'entitat es traslladen també a aquestes escoles inclusives per atendre els nanos, que tenen una agenda plena d'extraescolars. Tanta activitat, amb una població que exigeix tanta atenció, obliga a contractar molt personal i a disposar de transport adaptat i amb un professional que sàpiga moure'ls sense fer-los mal.

**04_PREMI
 TATIANA SISQUELLA
 A LA MILLOR INICIATIVA SOCIAL
 REPOBLEM**

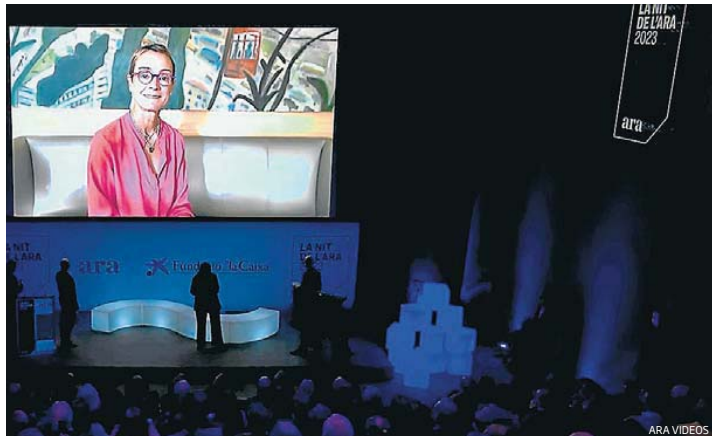
Reproblem és un projecte atípic, fill de la revolució digital. Parit a Twitter amb un compte que du el mateix nom, la plataforma ha traslladat a la virtualitat les xarxes humanes que teixeixen els veïns del món rural per ajudar-se mútuament. La idea va sorgir en els mesos durs de la pandèmia, quan Ton Lloret, un neorural que des de fa 16 anys viu al petit poble anoienc d'Argençola, va constatar, d'una banda, que els micropobles oferien habitatge i feina i, de l'altra, que hi havia urbanites que buscaven fugir de la gran ciutat. De seguida, gairebé des del primer missatge a Twitter i Instagram, la cosa va anar bé i la resposta va ser molt satisfactòria. El jurat dels premis Tatiana Sisquella ha reconegut aquesta iniciativa per la seva contribució social per apostar pel repoblament de la Catalunya buida.

La idea és centralitzar i posar en contacte les ofertes de feina, les d'allotjament i les dels serveis dels pobles que busquen nous residents i posar-les totes en una mateixa plataforma a les xarxes. Així, Repoblem no només és una resposta a les necessitats de cada individu que vol fer un tomb en la seva vida i anar a viure a una zona rural, sinó que també neix amb la intenció de ser una eina útil per reequilibrar el territori i frenar la tendència actual de despoblament.

La feina de Repoblem no és només la de ser l'aparador d'oferta i demanda, sinó que, com diu Ricard Grau, vol fer de "pont". Primer els tècnics analitzen les necessitats que reben per "transformar-les amb un llenguatge visual aclaridor i entenedor", atractiu per a les xarxes. Quan uns i altres es posen d'acord, des de la plataforma demanen que els expliquin com ha anat l'experiència per saber si cal reformular algun aspecte.

Lloret, de tarannà optimista, s'esforça a convèncer els propietaris de cases en ruïnes per restaurar-les i posar-les en lloguer, ja que l'habitatge és també en aquestes àrees un dels grans déficits socials. La feina de Repoblem és un "acte de voluntariat", però de cara al futur la plataforma busca tenir beneficis establint aliances de serveis que ofereixen gratuïtament per acompanyar les entitats que les necessiten.

Les últimes entrades a X (l'antic Twitter) del compte de Repoblem es fan ressò de la crida per trobar persones que vulguin fer anar uns horts a Balestui, al Baix Pallars, o una passejada per Solanell, a l'Alt Urgell, que va quedar buit el 1973, però que ha aconseguit renèixer de les seves cendres i torna a tenir veïns.

ARA VÍDEOS

amb presència a 29 països del món", explica a l'ARA la vicepresidenta d'assumptes públics, comunicació i sostenibilitat de Coca-Cola Europacific Partners, Esther Morillas.

L'èxit d'aquesta empresa d'origen català, però amb seu a Londres, no s'entén sense la figura de Sol Daurella. Ella i la seva família han format part del sistema Coca-Cola des de fa més de 70 anys, quan es va firmar l'acord per crear el primer embotellador a Espanya, l'any 1951.

Formada en administració d'empreses i màster en direcció d'empreses a Esade, la carrera de Daurella va començar a l'assessoria Mac Group, on va treballar fins que l'any 1992 va incorporar-se al sistema Coca-Cola.

RR

El primer secretari del PSC, Salvador Illa, conversant amb l'exconseller Josep Rull poc abans de l'inici de l'acte de l'ARA al Petit Palau.

El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, amb Maria Macaya i Ferran Rodés poc abans de l'inici de la festa de l'ARA.

La presidenta del Parlament, Anna Erra, entre Esther Vera i Ferran Rodés, directora i president de l'ARA, a l'entrada de la festa del 13è aniversari del diari celebrat ahir al Palau de la Música.

L'expresident de la Generalitat Artur Mas i la seva dona, Helena Rakosnik, amb la directora i el president de l'ARA, Esther Vera i Ferran Rodés.

Marc Colomer, vicesecretari de comunicació d'ERC, l'exconseller Juli Fernández, Esther Vera, Ferran Rodés i la portaveu d'ERC, Marta Vilalta.

1 Diciembre, 2023

Juan Páramo, *dircom* de Philip Morris Spain, Esther Vera, Georgina Ferri, Daniel Cuevas, director general de Philip Morris Spain, i Ainhoa Capdevila, *communication senior manager* de Philip Morris Spain.

Elianne Ros, directora de l'àrea de relacions amb els mitjans de la Fundació La Caixa, amb la directora gerent de l'ARA, Georgina Ferri.

La consellera de Justícia, Gemma Ubasart, i el conseller d'Empresa, Roger Torrent, entre la directora i el president de l'ARA, Esther Vera i Ferran Rodés.

La directora de l'ARA conversant amb l'alcalde accidental de Barcelona, Albert Batlle, i Jordi Valls, quart tinent d'alcaldia.

Ferran Rodés rebent l'expresident Jordi Pujol i el seu fill Oriol Pujol a l'entrada de la festa de l'ARA al Palau de la Música.

L'artista Antoni Llena, Catalina Serra, el fotògraf Antoni Bernad, Natàlia Chocarro, de la Fundació Vila Casas, i la directora del Macha, Elvira Dyangani.

Oriol Canals, Humberto López Vilalta, director general de TRAM, Anna Viñals, *dircom* de TRAM, Georgina Ferri i Albert Ortas, director d'Intermedia.